

vergadering **C76 – CUL10**

zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 10 januari 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de negatieve gevolgen van Screen Flanders voor de Brusselse creatieve sector - 327 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom - 408 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de sluiting van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom - 411 (2012-2013)	6
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het afsluiten van een cultureel samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap - 441 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het cultuurakkoord tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap - 444 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het cultureel samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap - 466 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het cultureel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap - 469 (2012-2013)	15
Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aangekondigde verkoop van het Osterriethhuis te Antwerpen door Belfius - 498 (2012-2013)	26
■	

Voorzitter: de heer Bart Caron, ondervoorzitter

Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de negatieve gevolgen van Screen Flanders voor de Brusselse creatieve sector - 327 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, collega's, mijn beste wensen voor het nieuwe jaar.

Screen Flanders is op zich een zeer goed en waardevol instrument. Op initiatief van Vlaams minister-president Peeters en Vlaams minister van Cultuur Schauvliege besliste de Vlaamse Regering om 5 miljoen euro uit te trekken om meer internationale filmproducties naar Vlaanderen te halen. De maatregel kon op veel bijval rekenen. Ook de Brusselse audiovisuele sector kan inschrijven om subsidies te ontvangen van Screen Flanders.

Screen Flanders gaat uit van een terechte bekommernis om de Vlaamse audiovisuele sector te versterken en de maatregel wordt door de sector dan ook gezien als een welgekomen en aanzienlijke steunmaatregel. Toch knelt het schoentje. De goedbedoelde maatregel blijkt in de praktijk bijzonder nefaste gevolgen te hebben voor de Brusselse audiovisuele sector, en daarmee bedoel ik de Nederlandstalige audiovisuele sector in Brussel.

Screen Flanders vertrekt vandaag namelijk van het algemeen principe dat er financiering kan worden verleend op voorwaarde dat het budget dat aan de producenten toevertrouwd wordt, in het Vlaamse Gewest uitgegeven wordt. Elke euro die aan een producent wordt toevertrouwd, moet op zijn minst één euro audiovisuele uitgaven in het Vlaamse Gewest opbrengen.

Dit betekent concreet dat een Vlaams-Brussels productiehuis zonder problemen steun kan aanvragen, maar de interne kost van dat Vlaams-Brussels productiehuis kan niet worden ingebracht voor de steun. De kost voor de productieploeg die bijvoorbeeld in dienst is van dat bedrijf, of de kost voor de postproductie zoals beeld- en geluidmontage, als deze intern wordt georganiseerd, wat vaak het geval is, en als dat dan in Brussel is, kan niet worden ingebracht. Dit zijn bijzonder aanzienlijke bedragen op het totaal van een filmproductiebudget!

Daarnaast werkt de sector met enorm veel freelancemedewerkers, vaak zelfstandigen, van wie de zetel van hun vennootschap of hun woonplaats in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is. Op deze mensen kan men dus geen beroep doen als men van deze steun wil genieten. Door deze maatregel organiseert Vlaanderen een Vlaamse stadsvlucht uit Brussel onder de Vlaamse bedrijven en de zelfstandigen die actief zijn in de sector. Aangezien de steunmaatregel voor de sector te belangrijk is, zullen zij effectief genoodzaakt zijn om uit Brussel weg te trekken. Dat wordt duur.

Minister, ik denk niet dat het de bedoeling kan zijn van deze goedbedoelde maatregel om de Vlaams-Brusselse audiovisuele sector, die al groot is en steeds groeit, te viseren en de facto te verzwakken. Bent u zich bewust van de nefaste gevolgen van deze goedbedoelde steunmaatregelen van Screen Flanders voor de Vlaams-Brusselse audiovisuele sector? U bent het toch met mij eens dat het niet de bedoeling kan zijn om een stadsvlucht te organiseren binnen de creatieve sector in Brussel? Hoe denkt u dit fenomeen te verhelpen en tegemoet te komen aan de negatieve effecten van de maatregel voor Brussel?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Minister, dit toont opnieuw aan dat de Vlaamse decreetgeving met ondersteunende maatregelen zoals in het Topstukkendecreet te weinig rekening houdt met Brussel. Er is een zeer grote creatieve sector in Brussel. We moeten daar echt iets aan doen. Het probleem zoals mevrouw Idrissi het geschetst heeft, is echt zwaarwichtig. Als we de band

tussen Vlaanderen en Brussel willen behouden, zoals het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering dat zien, moeten we Brussel meer en beter in het plaatje inpassen.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Ik deel de bezorgdheid. Screen Flanders is een prachtig initiatief, dat staat buiten kijf. In het zuiden doet de tegenhanger, Wallimage, het bijzonder goed. Uit een studie van 2010 van Diaconsult blijkt dat er een aantal jaren terug 252 werkgevers waren in de sector, 124 daarvan zijn gevestigd in Brussel-Hoofdstad. Dat is geen onbelangrijk aantal.

De Waalse overheid is met Bruxellimage gestart. Misschien moeten wij overwegen om een soortgelijke subsidielijns in samenwerking met Brussel in te richten. Zo kunnen de Vlaamse bedrijven in de sector niet uit de boot vallen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Dames en heren, ik wens u allen het allerbeste voor 2013. Ik ben ervan overtuigd dat we goed zullen samenwerken in het belang van de cultuur. Ik wens de nieuwe collega's proficiat met hun eedaflegging.

Mevrouw Idrissi, het gaat hier om een economische steunmaatregel. Dat is een gewestbevoegdheid. Sowieso kunnen wij dit niet toepasbaar maken in Brussel zonder onze bevoegdheid te overschrijden.

Ik zou het kort kunnen houden en daar stoppen, maar er is nog meer. In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is er al een eigen steunmaatregel, Bruxellimage, dat samenwerkt met Wallimage. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het Waalse Gewest hebben daarvoor een samenwerkingsverband gesloten. Uit analyses blijkt dat je het omgekeerde effect hebt van wat u zegt, mevrouw Idrissi. U zegt dat bedrijven zouden wegtrekken omdat ze niet kunnen voldoen aan de voorwaarden voor die steun. Er is al een tijdje een omgekeerde beweging bezig: potentiële investeerders trekken weg uit Vlaanderen en vestigen zich in Wallonië en Brussel om gebruik te maken van de steunmaatregel, die daar al bestond, en van die dubbele samenwerking. We merken dat heel veel buitenlandse producties worden aangetrokken door ons systeem van de tax shelter en door de bijkomende ondersteuning van Wallimage en Bruxellimage. In die sector gebeuren daardoor veel meer investeringen in Brussel en Wallonië. Er is ook een verschuiving merkbaar van Vlaamse filmmakers, die in Wallonië en Brussel zoveel mogelijk gebruik proberen te maken van die maatregel. Sinds 2009 hebben ongeveer een kwart van de gesteunde producties bij Wallimage en Bruxellimage een Vlaams karakter. Wij hebben Screen Flanders opgericht om een tegenwicht te hebben. Nu is alles in evenwicht.

Bij de toegekende steun is er ook recyclage in de subsidiërende gewesten. Dat is voor ons de voorbije jaren een groot verlies geweest, toen die steunmaatregel er nog niet was. We hebben een scheefgetrokken situatie rechtgetrokken. Dat is een goede zaak.

Het is ook altijd de bedoeling geweest dat Screen Flanders samenwerkt met Bruxellimage, zoals Bruxellimage samenwerkt met Wallimage. Dat is van in het begin zo meegegeven. Het is ook zo opgenomen in de nota van de Vlaamse Regering waarmee wij Screen Flanders hebben opgericht.

De minister-president, die bevoegd is voor de economische steunmaatregel, heeft direct die opdracht gegeven, hij heeft zelfs een brief geschreven naar het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om dat concreet uit te werken en om dat akkoord op te maken.

We zijn er dus van overtuigd dat we een belangrijk instrument hebben opgericht, dat we op die manier een aantal scheeftrekkingen hebben kunnen rechtzetten, dat we op die manier goed zullen kunnen samenwerken met wat er in Brussel bestaat, en dat de vrees dat er een probleem zou zijn in Brussel onterecht is. Het is dus goed dat naast Wallimage en Bruxellimage nu ook Screen Flanders bestaat.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, dank u. U zegt dat u er zich stricto sensu van zou kunnen afmaken door te zeggen dat het een economische maatregel is. Maar film en de audiovisuele sector zijn ook cultuur. Het feit dat u vandaag deze vraag beantwoordt, geeft dat al aan.

Ik weet niet of u begrijpt dat er effectief een probleem is voor die Nederlandstalige cameraman in Brussel, die werkt aan een project van Screen Flanders, die in Vlaanderen gaat filmen, en die, doordat hij in Brussel is gehuisvest, geen aanspraak kan maken op die subsidies. Dat is een heel concreet, echt probleem voor heel wat mensen in die situatie. Ik heb u niet horen zeggen hoe dat zal worden opgelost. Ik zou een suggestie kunnen doen, bijvoorbeeld door te verwijzen naar de manier waarop de aanvragen bij het Audiovisueel Fonds worden gedaan. Men kan in Brussel als Nederlandstalig productiehuis aanvragen indienen. Het volstaat dat je daar Nederlandstalige statuten hebt om aanspraak te kunnen maken op die subsidie. Het gaat niet om een grote groep mensen, het gaat wel om een belangrijke Nederlandstalige groep in Brussel. Als die beginnen weg te trekken, is er wel een serieus probleem voor Brussel. Ik begrijp dat dit niet echt de zorg is. De zorg is dat er een scheefgetrokken situatie is rechtgetrokken voor Vlaanderen. De creatieve sector in Brussel is door die maatregel het kind van de rekening.

De heer Bart Caron: Minister, dit is een technische problematiek die moet kunnen worden opgelost. Ik ga eens optimistisch zijn. Ik weet dat het hier gewestmaterie betreft. Maar het lijkt mij logisch dat in het kader van het cultureel akkoord met de Franse Gemeenschap, dat als een soort morele achtergrond kan worden beschouwd, kan worden gestreefd naar een samenwerkingsakkoord tussen de gewesten, waarbij de uitwisseling van personeel, ongeacht de plek waar ze actief zijn, een oplossing kan bieden.

Het zou toch haaks staan op de ontwikkeling van het vrije verkeer van goederen en diensten, ook cultureel, in de Europese context, wat we willen bevorderen in het kader van het internationale cultuurbeleid, dat we intra-Belgisch belemmeringen zouden oproepen. Ik kan me niet inbeelden dat dat de bedoeling is. Ik zou er dan ook voor pleiten een ad-hocoplossing voor eventuele technische hindernissen te zoeken. Een algemeen akkoord moet dit mogelijk maken. We hebben er alle belang bij met Vlaamse, Brusselse en Waalse films op de internationale filmmarkt aanwezig te zijn. We mogen zeker geen achterstellers- of voorrangsfenomenen creëren.

Minister Joke Schauvliege: Er is op dit ogenblik geen technisch probleem. We hebben Screen Flanders opgericht. In Brussel is er Bruxellimage en in Wallonië is er Wallimage. Ik heb al verklaard dat het de bedoeling is een samenwerking tussen Screen Flanders en Bruxellimage tot stand te brengen. Dat is de bedoeling. Daar wordt aan gewerkt. De heer Caron heeft daar ook naar verwezen. Dat is de oplossing voor het probleem. Ik snap dan ook niet waarom mevrouw Idrissi nu zo verbouwereerd op mijn antwoord reageert. We hebben ervoor gezorgd dat de betrokkenen in Vlaanderen een beroep op een dergelijke steunmaatregel kunnen doen. Ik dacht dat dit een goede zaak was. De partij van mevrouw Idrissi heeft die belangrijke beslissing overigens mee goedgekeurd. In de nota staat uitdrukkelijk dat het de bedoeling is tot een samenwerking te komen. Dat moet problemen op het terrein voorkomen. Ik snap niet waarom daar nu verbouwereerd op wordt gereageerd.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ik heb het blijkbaar fout. Kunt u bevestigen dat een Nederlandstalig audiovisueel bedrijf dat in Brussel is gevestigd en subsidies van Screen Flanders ontvangt – wat op zich heel positief is – de postproductie in Brussel kan laten uitvoeren en toch aanspraak op die financiering van Screen Flanders kan laten gelden? Dat is het punt. Het bedrijf heeft van Screen Flanders een subsidie voor heel het project ontvangen. Het is de bedoeling dat heel het project wordt gefinancierd. Indien de postproductie vanwege

de aanwezigheid van bepaalde faciliteiten in Brussel en niet in Vlaanderen wordt uitgevoerd, is er blijkbaar ook geen probleem. Is het dat wat u bedoelt?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik heb daarnet toegelicht dat de afspraken met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest nog niet zijn gemaakt. Daarover wordt overleg gepleegd. Dat is ook zo afgesproken. Screen Flanders is nog maar net opgericht. Het is de bedoeling dit probleem op te lossen.

Iemand die in Brussel steun wil ontvangen, kan een beroep doen op het fonds dat in Brussel bestaat. Iedereen kan een beroep doen op steun in het gewest waarin zijn bedrijf is gevestigd.

Als er, bijvoorbeeld ten gevolge van een verhuizing, overlappingsen zouden zijn, kan op basis van de afspraken die we met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zullen maken, een oplossing worden gevonden. Daar wordt nu aan gewerkt.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Het zou goed zijn de problemen eerst te onderkennen. Dat zou het mogelijk maken de problemen op basis van het af te sluiten akkoord te remediëren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de toekomst van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom - 408 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de sluiting van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom - 411 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, deze vraag om uitleg sluit aan bij de discussie die we eind 2012 al in deze commissie hebben gevoerd. Er is echter een pijnlijk bericht bijgekomen. Het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom heeft begin december 2012 vijf van de zeven personeelsleden ontslagen. Bovendien is het Culturenhuis op 14 december voor renovatiewerkzaamheden gesloten. Over de werking nadien bestaat nog geen duidelijkheid. In afwachting van een nieuwe directeur blijven enkel de crisismanager en een administratieve kracht op post.

Naar aanleiding van een vraag om uitleg van mezelf hebben we het op 8 november 2012 al over dit onderwerp gehad. De minister heeft toen verklaard dat ze eerstdaags een financiële en juridische doorlichting van Daarkom verwachtte. Die doorlichting moet nu klaar zijn.

We kunnen alle problemen van de voorbije jaren oplijsten. Er zijn er heel wat geweest voor het gebouw openging. Het was een ware processie van Echternach. De tegels vielen van de muren. Er was onduidelijkheid over de btw. Er was houtworm aanwezig. De huurprijs was torenhoog. De ambities werden tot een louter receptieve werking teruggeschroefd.

Na de ontslagen blijven slechts twee personeelsleden over. Ondanks de financiële problemen vallen deze ontslagen toch uit de lucht. In de beleidsbrief van de minister staat hierover niets te lezen. Tijdens de vorige commissievergadering heeft de minister niets over nakende ontslagen gezegd. Het lijkt erop dat Daarkom de minister voor het blok heeft gezet en dat de minister er terecht voor heeft gekozen geen enorme som middelen meer in Daarkom te blijven pompen.

Minister, aangezien er nog heel wat onduidelijkheid is, zou ik u hierover graag enkele vragen willen stellen. Hoe ziet u de toekomst van Daarkom nu het Culturenhuis slechts twee personeelsleden overhoudt en voor renovatiewerken is gesloten? Dat valt blijkbaar allemaal wat uit de lucht. Wist u dat dit er zat aan te komen? Zo ja, waarom hebt u het Vlaams Parlement hierover niet geïnformeerd? U had immers met de commissievoorzitter afgesproken elk nieuws te melden. Zo neen, heeft Daarkom u met een zware budgettaire meervraag voor het blok geplaatst?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, ik zal de door de heer Segers gegeven situatieschets niet herhalen. Het dossier van Daarkom houdt het Vlaams Parlement al enige jaren bezig. Toen het kwam opduiken, was er een zeker enthousiasme om een dergelijk huis op te richten. In de loop der jaren zijn echter heel wat problemen opgedoken. De schets van de heer Segers klopt dan ook.

Minister, ik zou graag vernemen in welke richting dit dossier in de loop van de komende maanden zou kunnen evolueren. Kunt u bevestigen dat de renovatiewerken in eerste instantie verband houden met de houtwormproblematiek? Is inmiddels al duidelijk wie voor die problematiek aansprakelijk is? Ik veronderstel dat verder actie zal worden ondernomen. Hoelang zullen de renovatiewerken duren?

Zal de werking van Daarkom tijdens de renovatiewerkzaamheden volledig worden stilgelegd? Zou Daarkom tijdens de verbouwingen op een andere locatie een werking kunnen uitbouwen?

Kunt u meedelen wat de functie zal inhouden van de twee overblijvende medewerkers van Daarkom? Daarkom heeft een heel moeilijk jaar achter de rug. Heeft Daarkom inmiddels al een jaarplan voor 2013 ingediend ondanks onder andere de huisvestingsperikelen?

Uw administratie zou een financiële en juridische analyse opmaken in het kader van een meerjarige beheersovereenkomst. U stelde dat nog in uw antwoord op een vraag van collega Segers in november 2012. Is die analyse afgerond? Welke conclusies trekt u hieruit? Welke maatregelen worden er voorgesteld?

Kunt u al enkele krijtlijnen meegeven van de nieuwe structuur zoals die zou worden voorgesteld door de crisismanager? Ik veronderstel dat er opnieuw onderhandelingen met het Koninkrijk Marokko zullen worden opgestart. Kunt u ook een stand van zaken geven van de onderhandelingen met de stuurgroep van Daarkom?

Minister, dat zijn allemaal vragen vanuit een grote bekommernis voor een project dat wij met heel wat collega's in het parlement wel zagen zitten een aantal jaren geleden, maar waarvan we vandaag de vraag stellen in welke mate het hele project nog haalbaar blijkt te zijn.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Voorzitter, minister, collega's, ook van mij een zeer gelukkig nieuwjaar. Dit dossier heeft, zoals de heer Delva zegt, een moeilijk jaar achter de rug, maar ik heb het gevoel dat het al zes moeilijke jaren zijn die Daarkom achter de rug heeft. Jammer genoeg. Wat ooit een prestigieus mooi initiatief moest worden, zat al van in het begin compleet fout en is slecht gestart. We dragen daar vandaag nog altijd de gevolgen van.

We zitten heel concreet vast aan een huurcontract met Daarkom van veertien jaar en zeven maanden, als ik het goed voor heb. Ik laat de opmerkingen die de collega's hebben gemaakt, even terzijde. Dat zijn heel praktische zaken. Minister, u had gezegd dat u wachtte op de resultaten van een juridische en financiële doorlichting. Ik ben benieuwd te horen wat daaruit is gekomen. Wat de renovatiewerken betreft: dan is het weer houtworm, dan is het weer een architecturaal probleem. Tot nu toe is het enkel kommer en kwel geweest in dit dossier.

Los van de praktische vragen over het huurcontract en de juridisch-financiële aspecten, is mijn vraag welke beslissing u hierin zult nemen. Hoe kan zo'n cultuurtempel met twee mensen verder functioneren? Wat zult u doen met de gemaakte afspraken met de Marokkaanse overheid? Hoe ziet u de toekomst van dit huis? Er moet een knoop worden doorgehakt. Ik denk dat het hoog tijd wordt dat die nu wordt doorgehakt.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, mocht ik mijn nieuwjaarswensen nog niet hebben overgebracht, doe ik dat bij dezen aan u allen. Wees een beetje lief voor uzelf, dan zult u ook lief zijn voor de anderen.

Voorzitter, u zult zich herinneren dat ik met betrekking tot het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis altijd een positief standpunt heb ingenomen. Men had dat niet verwacht van mij. Ik zal meteen zeggen waarom. Als geboren Brusselaar weet ik dat de Brusselse Vlamingen altijd de bijzonder grote fout hebben gemaakt om de Marokkaanse gemeenschap in Brussel over te laten aan de Franstaligen. Ik kan begrijpen dat dat om linguïstische redenen voor de hand zou liggen, maar het ligt ook veel meer voor de hand om een actieve politiek te voeren in Brussel naar andere gemeenschappen toe, en meer in het bijzonder naar de Marokkaanse gemeenschap.

Mevrouw Zamouri van Open Vld heeft me bijna letterlijk alle woorden uit de mond genomen. Het is inderdaad geen succesverhaal sinds de oprichting van het huis. Voorzitter, u zult zich dat herinneren van vorige legislatuur. We kunnen de oplijsting maken van alle mogelijke moeilijkheden die er zijn gekomen, maar we moeten er ook geen historicisme in zien dat het een finaliteit is dat het allemaal fout is gelopen. Als je het echt slecht meent met Daarkom, kun je zeggen dat het een slapstick is. Ik bekijk het anders: er rust een vloek op het geheel.

Wat gaan we nu doen met Daarkom? De bodemkoers van de problemen is nu wel bereikt, denk ik. Er blijven nu nog twee medewerkers over. Er is nu nog de houtwormproblematiek en dergelijke meer. Ik hoop dat de vragen hiermee zullen ophouden en ook dat de problematiek zal ophouden. Ik hoop ook niet dat wat we hier zeggen, niet alleen vragen zijn die we zien aan de oppervlakte maar dat er daaronder een politiek spel wordt gespeeld, want dat zou jammer zijn.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, er is al heel wat gezegd over Daarkom: het is een processie van Echternach, er rust een vloek op, er zijn heel wat problemen. De problemen zijn voldoende gekend. Het is belangrijk om vandaag naar de toekomst te kijken en te kijken welke haalbare pistes er op tafel liggen om van Daarkom een plek te maken waar alle Brusselaars zich thuis kunnen voelen. Minister, dat is ook mijn vraag aan u.

De heer Bart Caron: Ik wil zelf nog kort een aanvulling geven bij de vraagstelling van de collega's. Er rust inderdaad een vloek op. Het is ook de wet van Murphy: als er met dat huis iets fout kon gebeuren, dan is het ook gebeurd. We kunnen de analyse over waar dat allemaal aan ligt, later wel eens maken. Het huis is niet gespaard van tegenslagen, maar ook niet van fouten in het beleid.

Ik ga ook niet naar achteren kijken, maar naar voren. Alle vragen die de collega's hebben gesteld, zijn trouwens relevant. Ik kan daar niets aan toevoegen.

Minister, ik zou wel willen vragen of het niet zinvol is om, ondanks alle tegenslagen, na te denken over de lange termijn. Krijgt dat huis een ernstige kans – uitgesteld voor de zoveelste keer – om een werking te ontplooiën die bij de missie aansluit – al dan niet een bijgestuurde missie? Ik ben er niet afkerig van om de missie te verbreden. Het zou wel jammer zijn dat de geïnvesteerde middelen en intenties zomaar overboord worden gegooid, ook rekening houdend met het feit dat er een financiële afspraak is die de Vlaamse Gemeenschap voor

lange tijd bindt en die zeer duur is. Het is bijna een smeekbede om het een kans te geven. Stuur het bij voor mijn part, bekijk de missie, maar het verloren laten gaan, zou ik persoonlijk doodjammer vinden.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, er zijn een aantal vragen gesteld over het personeel. In de pers zijn er berichten verschenen en er wordt terecht gevraagd of wij op de hoogte waren of niet. De raad van bestuur heeft die beslissing genomen. Wij waren daar inderdaad niet eerder van op de hoogte. Men heeft vastgesteld dat binnen de personeelsploeg de competenties nodig om Daarkom optimaal uit te bouwen, niet aanwezig waren. In combinatie met het feit dat men tijdelijk moet sluiten door de problemen die er zijn met de bouw, heeft men beslist om vijf van de zeven personeelsleden in vooropzeg te plaatsen. De interim-directeur en een bediende kunnen blijven. De directeur die er nu is, is dus een interim-directeur die voor een bepaalde duur blijft, namelijk tot het einde van deze maand. Het is ook de bedoeling dat de financiële afrekening wordt gemaakt en dat er een jaarverslag van 2012 wordt opgesteld. Het personeelslid moet de continuïteit van de werking waarborgen en de verplichtingen verder nakomen, zoals enkele gebouwgebonden verplichtingen en de opvolging van de herstellingen die moeten gebeuren.

Van het personeel waren wij niet op de hoogte, maar over een reeks problemen hebben we het al vaak gehad in de commissie. Het is de wet van Murphy: er is de ene tegenslag na de andere. Ik was wel op de hoogte van de analyse van de werking en van de personeelsploeg, maar de beslissing is wel genomen door de raad van bestuur.

De voorbije maanden ben ik bij Daarkom blijven aandringen om een goed meerjarig beleidsplan en een jaarplan 2013 in te dienen, zoals bij de samenstelling van de nieuwe bestuursploeg afgesproken was. Op basis daarvan kunnen er ook goede afspraken worden gemaakt en worden onderzocht hoe de toekomst moet worden ingevuld. Deze documenten bleven echter uit. Tegelijkertijd vergde de huisvestingsproblematiek en andere problemen een grote tijdsinvestering, wat de reden was waarom die documenten er niet waren.

Ik heb ingestemd met de nodige verbouwingswerken om de schade door de houtworm te verwijderen en te herstellen. Er is ook een raadsman aangesteld om de rechten van de Vlaamse Gemeenschap te vrijwaren. Het jaarplan 2013 is door de raad van bestuur op 19 november 2012 ingediend – de indiendatum in de beheersovereenkomst is 1 oktober –, maar kan pas worden uitgevoerd wanneer een aantal knelpunten zijn opgelost. Er is een voorstel uitgewerkt door het stuurcomité waarin mensen uit Vlaanderen maar ook uit Marokko zitten. Het stuurcomité vraagt om te reageren op de voorstellen, maar daar kom ik straks nog op terug. De geplande renovatiewerken houden inderdaad verband met de houtwormproblematiek. Er is ook een procedure ingeleid op basis van de nota van het departement. Er is een gerechtsdeskundige aangesteld. De Vlaamse Gemeenschap is vrijwillig tussengekomen. De nodige vaststellingen moeten worden gedaan zodat de aansprakelijkheid kan spelen. Het is momenteel onduidelijk wanneer de werken effectief van start kunnen gaan. De gerechtsdeskundige moet eerst de tegenstelbare vaststellingen doen en de schade laten inventariseren. In de dagvaarding is ook een strikte timing opgenomen die moet toelaten dat de herstellingswerken vlug kunnen aanvangen.

Tijdens de renovatiewerken kunnen er in het gebouw geen activiteiten doorgaan. Het kan wel op andere locaties. Er kan wel een werking worden ontwikkeld.

Ik heb van de administratie een nota ontvangen met een aantal aanbevelingen. De uitdagingen om Daarkom vlot te trekken zijn niet min. Ze zijn gekoppeld aan de infrastructuur, maar er is ook de aankoop van technische uitrusting en aanstelling van een coördinator en samenstelling van een nieuwe personeelsploeg. Ook een goed meerjarenplan en een sterke programmatie zijn nodig. Op basis daarvan is in overleg met de Vlaamse Regering beslist aan het Koninkrijk Marokko te vragen een groter engagement op te nemen, dat gelijkwaardig is met

ons engagement. Op dit moment was dat nog niet zo. Ondertussen is dat uitdrukkelijk gevraagd aan Marokko.

Er zijn heel wat vergaderingen geweest van de raad van bestuur gedurende verschillende sessies. Ze hebben grondig nagedacht over welke opdracht ze hebben en over hoe ze hun missie zuiver kunnen stellen. Er werd een visie op de werking gedistilleerd en principes voor een toekomstige programmatie vastgesteld.

De geherformuleerde missie van Daarkom klinkt als volgt: “Daarkom is een culturenhuis met een interculturele programmatie in Brussel. Daarkom is een samenwerkingsinitiatief tussen Vlaanderen en Marokko dat openstaat voor iedereen, met als doel de ontmoeting en dialoog tussen mensen met verschillende culturele roots te bevorderen en hun diverse cultuuruitingen zichtbaar te maken met een bijzondere aandacht voor de Maghrebijnse culturen en voor een publiek dat momenteel nog weinig participeert.”

Dus, receptief werken, maar ook specifiek naar een doelpubliek en zoeken naar partnerschappen. Doelgroepen, gekozen op basis van het principe ‘publiek dat momenteel nog weinig participeert’, zijn voor Daarkom jongeren van 16 tot 25 jaar, gezinnen, scholen en vrouwen.

Partnerships en synergie, die passen in de visie en opdracht van Daarkom, kunnen ook leiden tot concrete realisaties. Daarkom vindt het prioritair om een ondersteunende rol te vervullen, bij uitstek voor creatieve initiatieven en vragen vanuit de gemeenschap met Marokkaanse roots.

Er is ook een organigram opgesteld, waarin de nieuwe ploeg medewerkers is opgenomen. Daarom is die wissel van personeel gebeurd. Men heeft voor zichzelf een andere personeelsbehoefte omschreven. Ik zal dat even opsommen: een voltijdse coördinator, een voltijdse medewerker verantwoordelijk voor publiekswerking, een voltijdse medewerker programmering met beperkte administratieve opdracht, een viervijfde verantwoordelijke voor gebouw en techniek, een drievijfde verantwoordelijke voor de bar, en een drievijfde personeelslid voor onderhoud en poetsen. Daarnaast wil Daarkom ook een beroep doen op diensten op zelfstandige basis, voor onder andere financiële en boekhoudkundige opvolging en op het sociaal secretariaat.

Het stuurcomité dat in november is samengekomen, heeft in de vergadering van 27 april de volgende regeling voorgesteld inzake de huidige financiële situatie.

Een: de Vlaamse Gemeenschap financiert 100.000 euro extra voor de nodige infrastructuurwerken, namelijk de afbraak van het aangetaste houtwerk en het herstel van de afwerking van het gebouw.

Twee: het convenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko wordt geamendeerd in de zin dat de Vlaamse Gemeenschap haar jaarlijkse werkingssubsidie op het huidige niveau handhaaft – dat is 515.000 euro –, en het Koninkrijk Marokko instemt met een jaarlijkse werkingssubsidie van 250.000 euro. De Vlaamse subsidie wordt vastgelegd in een nieuwe beheersovereenkomst, waarbij een kwaliteitsvolle programmatie als voorwaarde wordt gesteld.

Drie: van de werkingssubsidie van 250.000 euro van het Koninkrijk Marokko mag in 2013 eenmalig 100.000 euro door Daarkom worden aangewend voor de aankoop van basis technisch materiaal.

Ik heb op basis van de verslagen van de raad van bestuur, de planning die was binnengekomen en het stuurcomité dat op 27 november tot de conclusie was gekomen die ik heb meegedeeld, op 17 december 2012 een brief geschreven namens de Vlaamse Regering aan de Marokkaanse minister met het verzoek een uitdrukkelijk engagement op lange termijn aan te gaan. Het stuurcomité stelde voor dat Vlaanderen de 515.000 euro zou handhaven over een aantal jaren. Daarmee kunnen we akkoord gaan, maar we wensen een evenwaardig

aandeel in de werkingskosten van het Koninkrijk Marokko. De beslissing om al dan niet door te gaan met Daarkom gebeurt op basis van het antwoord van het Koninkrijk Marokko. Ook het stuurcomité heeft mijn formele reactie op hun voorstel ontvangen op 20 december 2012, maar er is nog geen feedback.

Het is hier al een lijdensweg geweest. We blijven geloven in dat huis. Enkele zaken zijn nu duidelijk gemaakt in de raad van bestuur en het stuurcomité, maar nu wachten we op een vast gelijkwaardig engagement van het Koninkrijk Marokko. Nadat de perikelen met het gebouw zijn opgelost, kunnen we een nieuwe start nemen. Dan zijn er ook garanties op de lange termijn dat dit het bedrag is waarover ze kunnen beschikken.

Ik ben het ook eens met de missie die is bijgestuurd. We moeten het Koninkrijk Marokko de kans geven om daarop te antwoorden en dan een nieuw convenant af te sluiten. Dan kunnen we dat oplossen. Komt er geen antwoord of een antwoord in een andere zin, dan moet de Vlaamse Regering beslissen wat we daarmee aanvangen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, het stemt tevreden dat u ook uit de lucht viel over de personeelskwestie. We hadden niets anders verwacht, maar we wilden het toch graag uit uw mond horen.

Sommige dingen verbazen me wel. Uit de opsomming die u geeft over de toekomstmogelijkheden blijkt dat het antwoord afhangt van de beslissing van Marokko om al of niet met bijkomende middelen over de brug te komen. Dat is een goed spoor om het probleem op zeer korte termijn aan te pakken, maar het garandeert niet dat het op de middellange of lange termijn tot een oplossing komt. In die context blijven we om de gekende redenen de bedenkingen hebben die we destijds, toen het is opgestart, ook hadden: het hele financiële verhaal, het feit dat de werking na zes jaar nog niet draait zoals het zou moeten, ondanks het feit dat het heel veel geld heeft gekost.

Voor ons kan Vlaanderen cultuurmiddelen blijven steken in zo'n project, maar dan moet de vraag worden gesteld, als het antwoord van Marokko bijvoorbeeld negatief zou zijn, of het mogelijk is om andere initiatieven te laten plaatsvinden in dat huis, zodat de cultuurgelden kunnen worden aangewend waarvoor ze dienen.

We leven in tijden waarin er budgettair op alles en nog wat moet worden bespaard, ook op cultuur. Dan verwijst ik even naar alle cultuurhuizen elders in Vlaanderen. In dat licht is hier toch een aanzienlijke som in het spel. Daar kunnen toch wel vragen bij worden gesteld.

Maar goed, laten we eerst het antwoord van Marokko afwachten. Dan zullen we hierover wellicht opnieuw de nodige vragen kunnen stellen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor uw antwoord. De jongste maanden hebben de raad van bestuur, het stuurcomité en de administratie zeer hard gewerkt. Ik heb begrepen dat het de bedoeling is dat er een bijsturing van de opdracht komt. Dat lijkt me goed. Ik kan me ook vinden in de wijze waarop die opdracht wordt bijgestuurd. Als ik het goed heb, gaat het ook enigszins over een verruiming van de opdracht van Daarkom.

Ik ben heel blij dat u in dit huis blijft geloven. U gewaagt van een doorstart. Ik hoop dat die er kan komen. Ik begrijp ook absoluut de bijkomende vraag die aan het Koninkrijk Marokko wordt gesteld.

Vanaf februari zou Daarkom nog door één personeelslid worden bemand, in afwachting van een definitieve heroriëntatie in deze of gene richting. Ik veronderstel dat dit echt wel een kortetermijnoplossing is, want het lijkt me ondoenbaar om met één persoon de boel onder controle te houden in zo'n belangrijk huis.

Wat gebeurt er praktisch indien Marokko het gedeeltelijk eens is met het nieuwe voorstel van de Vlaamse Regering? Dat is immers ook mogelijk. Ik heb begrepen dat, indien Marokko akkoord gaat met het voorstel, we voortdoen. Wijst Marokko het voorstel volledig af, dan lijkt er me een majeur probleem te zijn. Maar wat als het een antwoord tussen de beide in is?

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Bij het beluisteren van dit alles heb ik een fundamenteel probleem ontdekt. We zitten hier nu met een Vlaams-Marokkaans huis, terwijl onze hoofdstad zoveel culturele tempels telt. Dat is natuurlijk een algemene beschouwing, maar waarom is er ooit zo'n huis moeten komen? Nu zitten we in het slop met dit huis, terwijl andere instanties er niet in slagen de doelgroepen in de stad te bereiken. Dat vind ik heel vreemd. We hebben Bozar, we hebben het Kaaithheater en weet ik wat allemaal. Tot op vandaag moeten we een beroep doen op iets speciaals dat we oprichten. Dat is toch een fundamenteel probleem binnen Cultuur, niet? Daar word ik echt een beetje boos van. Men is bijna verplicht om zoiets op te starten, terwijl er al zoveel structuren bestaan. Daar zouden we ook op kunnen bezuinigen.

Minister, u gaat nog wat subsidies geven. Er zal nog één personeelslid zijn. U wacht op Marokko. U kunt inderdaad niet anders. Ik lees echter over de financiële bijdrage door Marokko dat er een gelijkwaardige financiering door de beide partners wordt gevraagd. Hier heb ik echter geen gelijkwaardig bedrag gehoord, tenzij men rekening houdt met de lagere koopkracht in Marokko. Minister, ik geloof u op uw woord. U hoeft geen berekening te maken. Er moet echter een gelijkwaardigheid zijn.

Ik vraag me echter ten gronde af of dit de enige oplossing is. Er zou gewoon nog één personeelslid zijn. De heer Delva wijst er terecht op dat men met één personeelslid niets zal kunnen doen, zelfs niet met vijf personeelsleden. Ik vind dat men wat aanmoddert. Er worden geen knopen doorgehakt. We hangen nu toch voor een aantal jaren vast aan dit initiatief: waarom wordt er niet gedacht aan het betrekken van de privésector? Waarom kunnen daar geen privé-initiatieven aan worden gekoppeld? Waarom moet dat voor 100 procent overheid zijn? Dan begin ik nog niet over de vraag waarom, nu er een Vlaams-Marokkaans huis is, er ook geen Pools of een Roemeens huis komt, want die bevolkingsgroepen beginnen ook stilaan te groeien. Ik heb hier geen goed gevoel bij.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mevrouw Zamouri, ik wil er toch op wijzen dat het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis iets specifiek is. Brussel heeft inderdaad een aantal cultuurtempels, waar interculturaliteit altijd bovenaan de agenda stond. De bedoeling van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis is echter net een ontmoetingsplaats te zijn voor de Vlaamse gemeenschap en de Marokkaanse gemeenschap. Dit heeft dus een specifiek karakter. Ik zou het kind toch niet met het badwater weggooien. Als ik de minister hoor, bestaat er nog altijd een waterkans dat dit kan worden gered.

Ik wil wijzen op die specificiteit. Die problematiek zal in de volgende vragen aan bod komen. Laat er geen interferentie bestaan met andere cultuurhuizen. Er is een rijk aanbod in Brussel, maar al die instellingen hebben hun eigen waarde. In Brussel Deze Week wordt het volgende gesteld: "Het Vlaams-Marokkaans Huis Daarkom ligt op apegapen. Zijn er echt geen samenwerkingsformules Vlaanderen/Franse Gemeenschap/Marokko te bedenken?"

Kijk, dat is het echter precies níet. Dit cultuurhuis is met de beste bedoelingen opgezet door Vlaanderen – niet eens door de VGC – en door Marokko, en ook op basis van het Vlaams-Marokkaans cultureel verdrag. Dus het hangt echt af van de instelling van de collega's zelf. Wil men het nog of wil men het niet meer? Het gaat elke keer slechter en slechter, en volgende keer komt er nogmaals een reeks vragen en dan gaat het niet meer over de houtworm maar over iets anders, want er kan van alles gebeuren in zo'n huis. Staat men er

positief of negatief tegenover? Iedereen moet maar eens in het eigen hart kijken of de hand in eigen boezem steken.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, ik kan het alleen maar eens zijn met collega Arckens.

Minister, dank u voor uw zeer uitgebreid antwoord. Ik had nog een aantal kleine bijkomende vragen. U zegt dat er een brief naar Marokko is vertrokken, waar men een gelijkwaardig engagement van vraagt. Ik ga ervan uit dat de huur apart wordt genomen, en dan komt men inderdaad tot gelijkwaardige bedragen. Ik mag hopen dat men zo'n engagement ook voor een aantal jaren vastlegt, voor een minimumtermijn van vijf jaar, zodat zo'n huis een meerjarenplanning kan vastleggen op basis van een meerjarenbudget, ook vanuit Marokko. Anders blijven we 'bricoleren'.

Ik deel de bezorgdheid van collega Delva over die ene persoon, maar ik begrijp ook uit uw antwoord dat dat, door het organigram dat de organisatie naar voren heeft geschoven, eigenlijk de minimumbezetting zal zijn om tot een juiste werking te komen. De ene persoon die in februari nog overblijft, dat is dan slechts een tussenfase.

Minister, u hebt ook gezegd dat er gedurende deze periode in andere huizen kan geprogrammeerd worden, dat niets dat kan beletten. Is daar budget voor? Als Daarkom, met de twee personen die er vandaag zijn, een minimale programmatie wil organiseren buiten het huis, is er daar momenteel voldoende budget voor? Anders ligt het daar ook stil tot er financiële duidelijkheid is.

De heer Bart Caron: Minister, ik vind de geherformuleerde missie breder dan de vorige. Het is interessant om een bredere dan een louter Marokkaans-Vlaamse werking te hebben. Dat zou de sokkel kunnen zijn voor een bredere interculturele werking. Het geeft die mogelijkheid aan de instelling, en dat lijkt me wel een interessante piste, die een aantal bezwaren die hier en daar bestaan, ook kan wegnemen. Interculturaliteit is immers meer dan twee naast elkaar levende gemeenschappen, het is interactie met de anderen.

Collega Segers, we hebben de drie voorbije jaren in deze commissie al verschillende keren gepraat over de budgetten van dat huis. Het bedrag is al ernstig geslonken ten opzichte van het initiële bedrag. U mag het gerust hoog vinden, maar de huursom is zo hoog dat ze erg weegt op de mogelijkheden van het huis. Dat is een keuze waar we aan vastzitten, of we dat nu fijn vinden of niet. Op den duur heb je alleen nog huurgeld en huur je een lege doos; hoe maatschappelijk zinvol is dat dan nog? Dat is ook de oplossing niet. En dat terwijl we van het huis niet afgeraken. Daarom mijn pleidooi van daarnet voor een voldoende brede missie: omdat er dan toch een voldoende brede werking kan worden ontplooid. Daar sta ik persoonlijk voor.

Ik begrijp dat de vraag aan Marokko zeer cruciaal zal zijn om voor de lange termijn een beslissing te nemen. Dat was wel niet het initiële verwachtingspatroon bij de oprichting van het Vlaams-Marokkaans Cultuurhuis. Het zal de toekomst van het huis toch wel bezwaren. Het is op zich geen onredelijke vraag, maar ik denk wel dat het voor Marokko moeilijk zal zijn om daar met 'een euro voor een euro' op in te gaan. We zullen zien wat het geeft, maar als het niet zo is, dan zullen we inderdaad nog meer problemen hebben, collega Delva.

Er is een zekere mogelijkheid voor de toekomst. Daarover heb ik nog één praktische vraag, minister: is er al een idee hoelang het huis dicht zal gaan voor die renovatiewerken? Is dat een kwestie van maanden of jaren? Als het over jaren gaat, zijn we hier de kroniek van een aangekondigde dood aan het schrijven. Uiteindelijk zal het gewoon niet meer lukken. We kunnen wel dromen over een mooi organigram met een interessante personeelsploeg, maar zonder perspectief is het moeilijk. Buitenhuis programmeren kan, maar is toch iets gemakkelijker voor literaire lezingen van het type dat deBuren organiseert dan voor

activiteiten met theatermensen, muzikanten, die in Daarkom plaatsvinden. Ik ben toch ongerust.

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: De huishuur bedraagt rond de 200.000 euro per jaar. Zou een contractbreuk duurder zijn dan die huur te blijven betalen, als we ervan uitgaan dat u gelijk hebt dat het een lege doos zal blijven?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik denk dat er een beetje verwarring is. Ik heb verwezen naar een verslag van een stuurgroep, een stuurcomité. Dat zijn mensen uit administraties – Vlaams, Marokkaans en ook ruimer – die samenkomen en advies hebben geformuleerd. Daarin staat voor Vlaanderen een bedrag van 550.000 euro vermeld, ook op termijn door te trekken, en voor Marokko een bedrag van 250.000 euro. Nu, dat is het stuurcomité, dat hebben wij niet beslist. Ik ben daarmee naar de Vlaamse Regering gestapt en deze kiest voor een gelijkwaardige financiering. Vandaar dat u zegt: het is niet gelijkwaardig. Wij willen verder gaan dan het stuurcomité, wij vragen van Marokko eenzelfde engagement: alles inbegrepen, werking en huur. We zien dat niet apart, we zijn gelijkwaardige partners. We hebben op basis daarvan en op lange termijn een engagement. Op die manier kunnen we doorgaan met Daarkom.

Het klopt, mijnheer Delva, dat er vanaf februari één persoon zal zijn. We zitten dan ook met die sluiting. Het is de bedoeling om de vacatures zo snel mogelijk in te vullen zodra het engagement en de financiering op langere termijn rond zijn. Dan kan personeel worden aangeworven zodat de werking kan plaatsvinden.

In de nieuwe missie van Daarkom staat heel nadrukkelijk de samenwerking en synergie met private en andere partners in Brussel. Daarkom moet zijn expertise doorgeven aan andere huizen. Dat is de verruiming van de missie. Dat is een heel goede zaak.

Het huurcontract is opgesteld voor een vaste termijn: we zitten er nog jaren aan vast. We kunnen het niet verbreken of we moeten alle resterende jaren verder huur blijven betalen. Het is een bijzonder contract. Bovendien staat er een bijkomende voorwaarde in het contract: het gebouw mag enkel voor die bestemming worden gebruikt. We zijn met handen en voeten gebonden. Als we ooit een andere beslissing nemen, zullen we moeten onderhandelen met de eigenaar en rekenen op enige goodwill.

Het is mogelijk dat Marokko zich slechts gedeeltelijk engageert, in de tijd en financieel gezien. Ik kan daar niet op vooruitlopen. De Vlaamse Regering heeft gekozen voor een gelijkwaardige financiering. Ik wacht op het antwoord van Marokko om samen met de regering na te gaan wat we daarmee gaan doen. Ik ben het met u eens dat we niet mogen aanmodderen. Op een bepaald moment moet er een beslissing komen.

De inventarisatie is volop bezig. Er wordt gewerkt aan het expertenverslag. Dan wordt er zo snel mogelijk gestart met de sluiting. Ik kan niet zeggen hoelang het huis dicht zal blijven. De expert zal ons dat kunnen medelen. De middelen zijn gereserveerd.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Ik kan me helemaal vinden in deze discussie. Ik heb goede ideeën gehoord. Als we nog negen jaar vastzitten aan het contract en Marokko wil zich niet voldoende engageren, laat ons dan gaan voor een Vlaams intercultureel huis, waar we in Brussel toch nog iets aan hebben. Dan kunnen we ruimer gaan denken. Ik volg volledig de redenering van mevrouw Zamouri.

Het is nu afwachten. We zullen de zaak op de voet volgen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, de Vlaamse Regering gaat verder en wil een gelijkwaardige financiering. Betekent dat elk 550.000 euro?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Wat gaat er gebeuren als de houtworm weg is? Laten we niet vergeten dat Daarkom niet op de huidige locatie gestart is maar in Flagey. Het werkte dus al voor het huis er was. Waar zullen de activiteiten in de toekomst plaatsvinden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Idrissi, ik kan de gelijkwaardigheid pas beoordelen als we antwoord krijgen van Marokko. Het moet niet noodzakelijk exact hetzelfde bedrag zijn, maar het zal wel in dezelfde grootorde moeten liggen.

Als het huis sluit, moet Daarkom zijn werking uiteraard elders voortzetten. Ze kunnen bijvoorbeeld lezingen houden in andere ruimtes. Ze kunnen misschien in de buurt terecht, of ze kunnen een ruimte huren in Flagey. De werking zal niet volledig stilvallen, maar het zal anders zijn.

Ik reken op een snel antwoord van Marokko.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het afsluiten van een cultureel samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap
- 441 (2012-2013)

Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het cultuurakkoord tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap
- 444 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het cultureel samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap
- 466 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het cultureel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap
- 469 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister, dames en heren, sommigen zullen zeggen: eindelijk, het is er. De afwezigheid van het samenwerkingsakkoord was zo'n beetje de kieselsteen in de schoen van dit politieke landschap. Nu zullen sommigen zeggen: oef, hij is eruit, we kunnen verder lopen.

Minister, mijn eerste vraag over de inhoud van het ontwerp van samenwerkingsakkoord vervalt eigenlijk. Ondertussen hebben we het kunnen bemachtigen. Wat me opviel – en dat is helemaal terzijde –, is dat het altijd over 'de Partijen' gaat, namelijk de Vlaamse en de Franse Gemeenschap. Het is 'de Partij' hier en 'de Partij' daar. Het woord 'Partij' wordt altijd met een hoofdletter geschreven. Dat deed me een beetje denken aan communistisch China, waar 'de Partij' ook met een hoofdletter geschreven wordt. Dat zal wel niet de bedoeling geweest zijn.

Minister, mijn vraag is niet zozeer gericht op de inhoud, artikel per artikel, van het samenwerkingsakkoord. Overigens, u moet hier namens de Vlaamse Regering nog met een ontwerp van decreet komen om dit hier te laten bekrachtigen. Het kan ook vandaag over de inhoud gaan, waarom niet, maar bij de bespreking van het ontwerp van decreet krijgen we nog de gelegenheid om op de specifieke inhoud in te gaan.

Mijn vraag is achterliggend: waarom is het samenwerkingsakkoord zo lang uitgebleven? We kennen de reden. We weten waarom het decennialang uitbleef. De Franse Gemeenschap wenste in de praktijk het territorialiteitsbeginsel niet te respecteren, of ze wilde toch geen engagement naar voren brengen om dat te doen.

Begin jaren 90 zijn er op het budget van de Franse Gemeenschap talloze keren bedragen ingeschreven die te maken hadden met het zich mengen op andermans territorium zoals subsidies voor Franstalige verenigingen inzake Onderwijs, Jeugd, Cultuur en Sport, en niet zozeer om aan culturele uitwisseling te doen, maar wel om aan politiek te doen. Daar ging het in feite om. Dit Vlaams Parlement, minister – dat zult u zich nog herinneren – is daarvoor trouwens al verschillende keren naar het Grondwettelijk Hof, toen nog het Arbitragehof, getrokken. Dat was het voornaamste struikelblok. Men blijft van elkaars territorium af, samenwerking kan, maar dat was de prealabele die Vlaanderen stelde.

Ik lees het ontwerp van samenwerkingsakkoord, minister, en dan vraag ik mij af waar nu de garantie staat dat men datgene wat altijd het obstakel is geweest, het territorialiteitsbeginsel, vanaf nu, vanaf vandaag, vanaf gisteren, vanaf de ondertekening zou respecteren. Ik lees het niet. Er staat wel in dat men de wederzijdse bevoegdheden erkent. Ja, excuus, het zou er nog maar aan mankeren dat men, op welk vlak dan ook, een samenwerkingsakkoord zou sluiten met een andere gemeenschap of een ander gewest, en dat men ervan zou uitgaan dat men elkaars bevoegdheden niet zou respecteren. Als dat de ‘libellé’ zou zijn, waarbij u ons zou willen geruststellen door te zeggen dat er geen probleem is met het territorialiteitsprincipe, als dat het antwoord zou zijn op de vraag hoe het er nu mee zit, dan zou dat effectief een lachertje zijn.

Het ontwerp van samenwerkingsakkoord was nog niet ondertekend of afgesloten, of wij hadden al gemerkt dat in de begroting van de Franse Gemeenschap, ook voor 2013, bedragen staan ingeschreven voor het bevorderen van het Franstalig onderwijs in Voeren, voor een bedrag van meer dan 700.000 euro. U kunt zich nu afvragen of we ons nu druk moeten maken over slechts 700.000 euro. Wel, waar anderen zich tientallen jaren geleden druk over hebben gemaakt, namelijk dat zoiets niet kan, daarover maak ik mij vandaag nog altijd druk. We zitten hier met de schizofrene situatie dat u enerzijds in Namen een cultureel samenwerkingsakkoord afsluit, en dat er tegelijkertijd in het Parlement van de Franse Gemeenschap een begroting wordt goedgekeurd waarin alweer, voor de zoveelste keer op rij, in middelen wordt voorzien om deze keer in Voeren de promotie van het Franstalig onderwijs, uiteraard met een politieke bedoeling, te promoten. Minister, u moet mij eens uitleggen hoe u dat met elkaar rijmt.

Los van de inhoud van het samenwerkingsakkoord, waarover anderen het misschien zullen hebben – ik wil het daarover ook hebben –, is mijn essentiële vraag: waar zit de garantie dat het territorialiteitsprincipe nu eindelijk ook niet alleen wordt erkend door de Franse Gemeenschap, maar ook zal worden toegepast door de Franse Gemeenschap?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Een van de hete hangijzers van de laatste jaren op het vlak van cultuurbeleid is niet meer. In december sloten de Franse en Vlaamse Gemeenschap op de uitzonderlijke ministerraad een akkoord rond culturele samenwerking. Dit soort akkoorden sloot Vlaanderen ondertussen met de hele wereld, en uiteindelijk ook nu met onze burens ten zuiden van de taalgrens. Maar, minister, het wonder is geschied!

U stelt zelf dat dit akkoord alvast alle troeven heeft om de cultuursectoren van Vlaanderen en de Franse Gemeenschap te verbinden en sterker te maken. Ik ben dan ook verheugd met dit akkoord en met de bereidheid om op het vlak van cultuur te komen tot een win-winsituatie. Want die meerwaarde is er absoluut. Zo verwijst u samen met uw collega Lanaan op de complementariteit op het vlak van vertegenwoordiging op festivals als Cannes en Avignon.

Het akkoord gaat ook verder dan het traditionele kunstenveld. Het heeft betrekking op erfgoed, sociaal-cultureel werk, amateurkunsten en de creatieve industrie. Ik ben ervan overtuigd dat een samenwerking en kennisdeling door CultuurInvest en Start ook hier voor een win-winsituatie kan zorgen. De oprichting van een gedeeld platform moet dienst doen als ontmoetingsplek en zorgen voor de broodnodige goede afspraken en het formeel kader dat tot op heden ontbrak. Op het terrein werken sommige organisaties uit beide gemeenschappen al structureel samen, maar de nood aan een officieel en formeel cultureel samenwerkingsakkoord was hoog. Waar dit voorheen niet lukte, is men er nu in geslaagd om die leemte op te vullen.

Hoe zal het gedeelde platform worden samengesteld? Wie zal zetelen? Wanneer zal het operationeel zijn? Hoeveel middelen worden er door de beide gemeenschappen uitgetrokken voor de totstandkoming en werking van dit platform? Welke procedure zullen artiesten moeten volgen willen ze in aanmerking komen voor steun? Voorziet u een speciale communicatiecampagne ten aanzien van de doelgroepen om die nieuwe maatregelen bekend te maken? Hoe zal die campagne verlopen?

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, ik zal niet de volledige vraagstelling hernemen en de hele historiek schetsen. De vier vragen gaan in dezelfde richting. Ik had het graag over het citaat op www.standaard.be over dit historisch akkoord. Minister, u zegt daar: "In de praktijk is er altijd wel al sprake geweest van culturele samenwerking over de taalgrens heen, maar tot een formeel akkoord is het nooit gekomen. Dat had onder meer te maken met de strikte Vlaamse naleving van het territorialiteitsbeginsel, vooral in de Vlaamse Rand."

In die context sluit mijn vraag aan bij wat de heer Van Hauthem uitgebreid heeft toegelicht. Op welke manier wordt in het akkoord verzekerd dat het territorialiteitsbeginsel en de taalwetgeving niet geschonden worden? Wat zijn met het oog daarop de belangrijkste krachtlijnen? Wat is de rol van Brussel bij dit alles? Hoe verloopt de verdere procedure? Moet dit apart door het Vlaams Parlement en nadien naar het Parlement van de Franse Gemeenschap? Bestaat er een risico op eventuele wijzigingen boven en onder de taalgrens? Daarover had ik graag wat meer informatie gehad.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik sluit mij graag aan bij de vraagstellers. Ik begrijp enerzijds de vragen die worden gesteld over het territorialiteitsbeginsel, maar anderzijds is er het akkoord. Ik zit nu al vijf jaar in het parlement en stel vast dat om de zoveel maanden die vraag terugkomt. Het is een raamakkoord, dat is logisch. Ik wil ook het historisch belang van dat akkoord benadrukken.

Minister, ik ben benieuwd naar uw antwoord. Ik hoop dat ik uw antwoord zal kunnen smaken. Maar los daarvan wil ik in de eerste plaats benadrukken dat er na al die jaren een fundamentele doorbraak is gekomen, ondanks heel veel scepticisme en wantrouwen.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Eindelijk is het er. We hebben er jaren en jaren over gesproken. Er is bij de begrotingsbesprekingen en bij allerlei culturele toestanden allusie op gemaakt en er werd expliciet gevraagd hoe het nu zit met dat cultureel akkoord.

Minister, u kent de ‘réticence’ die bestaat bij Vlaams-nationalisten en mensen die gevoelig zijn voor het Vlaamse feit. Dat draait uiteraard rond dat territorialiteitsprincipe.

U hebt nu het akkoord in handen, maar het ontgoochelt een beetje. Er is zoveel over gesproken, en uiteindelijk blijft het allemaal nogal vaag en waterig. Men zou daaruit kunnen afleiden dat het een brede invulling kan krijgen. Ik hoop het. Misschien zijn er in het verleden te grote verwachtingspatronen gecreëerd en zien mensen in dit samenwerkingsakkoord een oplossing voor talrijke problemen of uitdagingen. We hebben in de laatste zitting van het parlement actualiteitsvragen gesteld over het Topstukkendecreet. Een van de problemen daarvan is natuurlijk wat men in Brussel gaat doen. De Franse Gemeenschap heeft ook zoiets als een Topstukkendecreet, maar het werkt volgens heel andere principes.

Wat kunnen wij nu doen om tot een samenwerking te komen in verband met dingen die in Brussel gebeuren? Dat is heel belangrijk op dat vlak. Dat werd trouwens vermeld in dat cultureel samenwerkingsakkoord.

Mijnheer Van Hauthem, ik deel volledig uw visie over het territorialiteitsprincipe. Ik heb dat altijd zo in deze commissie verwoord. Het verbaast mij ook dat er nu voor Voeren 700.000 euro wordt ingeschreven op de begroting van de Franse Gemeenschap. Daar rijst een groot probleem. We hebben in het verleden ook Carrefour gehad, we hebben de inspectie van Franstalige scholen, enzovoort. Men gaat hier een beetje licht over de zaken heen. De Vlaamse Regering heeft zich geëngageerd. De N-VA heeft zich ook geëngageerd. Bart De Wever heeft expliciet gezegd – ik weet niet meer waar – dat wij dat mee hebben onderhandeld en dat ook wij garant staan voor de uitvoering van het territorialiteitsprincipe. Daar zijn duidelijke uitspraken over gedaan. Ik reken op minister Muyters en op minister Bourgeois. Zij zijn zeker niet ongevoelig voor deze problematiek. De vraag is wat er concreet zal gebeuren. We zullen hier in de toekomst vanuit de oppositie vragen over blijven stellen.

In het akkoord is een bepaalde clausule opgenomen die er misschien toe kan leiden dat het akkoord meteen kan worden opgezegd. Dat is de laatste paragraaf van artikel 6. Ik wil het echter eerst nog over iets anders hebben.

Er is een samenwerkingsplatform. Wat dit precies is, lijkt me nu minder van belang. Ik vraag me vooral af wie daar deel van zal uitmaken en hoe dat platform in de praktijk zal worden ingevuld. Zo is gesteld dat de betrokkenen minstens tweemaal per jaar zullen samenkomen. Dit lijkt me bijzonder weinig. Indien we het akkoord ernstig nemen, moet er volgens mij een vorm van permanente samenwerking zijn. Dat lijkt me beter dan tweemaal per jaar vergaderen.

Er zijn verbindingsambtenaren. Indien ik het goed heb begrepen, treden hiervoor mensen naar voren uit de groepen van beide zogeheten partijen. Wat die mensen dan precies doen, blijft wat waterig. Het gaat blijkbaar om informatie-uitwisseling en dergelijke. Dit zou wat meer mogen zijn. Ik blijf wat op mijn honger. De precieze taak van de verbindingsambtenaren blijft wat waterig.

Over Brussel wordt in feite niets gezegd. We weten echter dat net over Brussel veel vragen worden gesteld. Er is een zeker verwachtingspatroon. Ik weet niet of het een goed denkspoor is zowel de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap bij Daarkom te betrekken. In hetzelfde verband wordt ook gesproken over de Botanique, over het Nederlandstalig stadstheater de Koninklijke Vlaamse Schouwburg en over het Franstalig stadstheater Théâtre National.

Dit akkoord kan een brede invulling krijgen. Het mag geen slapend akkoord worden. Veel akkoorden die de Vlaamse Gemeenschap met andere landen en gemeenschappen afsluit, worden slapende akkoorden.

Tot slot wil ik nog opmerken dat artikel 2 blijft steken in de sfeer van het uitwisselen van informatie, het op de hoogte stellen, het ter beschikking stellen van lijsten en het stimuleren.

Ik mis een zekere dynamiek. Het is nu aan de minister om mij van deze denkbeelden af te helpen.

De heer Bart Caron: Ik wil hier nog een paar elementen aan toevoegen. Ik ben blij dat dit akkoord is afgesloten. Ik wil de minister hiermee gelukwensen. Hoewel de inhoud in alle eerlijkheid wat mager is, vormt dit toch een belangrijke stap.

Ik herinner me gesprekken over dit thema in het verleden. Het akkoord blijft in grote mate beperkt tot de uitwisseling van informatie en tot samenwerking op buitenlandse fora. Dat is wat smal, maar het is toch een heel belangrijke opstap. De symboolwaarde lijkt me buitengewoon groot. Zo is het zeer belangrijk de administraties te leren kennen.

Het territorialiteitsbeginsel is een mes dat aan twee kanten snijdt. Dit principe is historisch gegroeid. De Vlaamse Rand vormt hier het beste voorbeeld van. De overtredingen van het principe hebben in bepaalde regio's van dit land tot een relatief imperialistische vorm van verfransing geleid.

Ik ben geboren in Wervik. Ik heb daar ook mijn jeugd doorgebracht. Ik kan ook wel iets over de verfransing van dat gebied zeggen. Nu woon ik in Kortrijk. In de richting van de Schelde is er daar ook heel wat verfransing. Ik herken dit zeker.

Langs de andere kant is dit ook een versmachtend element. Het territorialiteitsbeginsel laat Vlaamse theatergezelschappen niet toe om met steun van de Vlaamse overheid te spelen. Het principe werkt op verschillende elementen in. We zouden voor een open cultureel denken kunnen kiezen. We willen hier al Marokkaanse cultuur in Brussel brengen. Waarom zouden we onze Vlaamse theatergezelschappen niet in Wallonië laten spelen? Waarom kunnen Franstalige gezelschappen niet in Vlaanderen spelen? Met een wederzijds akkoord kunnen we hier natuurlijk voor zorgen. De interculturele dynamiek is echter van een heel andere aard dan het territorialiteitsbeginsel, dat in de enge politieke betekenis een versmachtend element vormt.

Dat het mes ook langs de andere kant snijdt, blijkt duidelijk uit de reacties die in de dagen na de afsluiting van het akkoord in *Le Soir* zijn verschenen. Er zijn veel opiniestukken en artikelen van journalisten verschenen die met scherp op de bevoegde minister van de Franse Gemeenschap hebben geschoten. Door impliciet het territorialiteitsbeginsel te erkennen, heeft minister Laanan blijkbaar een heilig principe overschreden. Er staat nergens hoe dat principe wordt erkend. Er staat vooral hoe het niet kan worden overschreden. Dat is in feite een omgekeerde dynamiek. In *Le Soir* is relatief negatief gereageerd. Veel Franstaligen hebben de indruk dat hiermee een aantal mogelijkheden voor Franstaligen in Vlaanderen worden afgesloten. Er zijn twee dynamieken aan het werk.

Indien het om twee volwassen culturen zou gaan, zouden we allemaal sterk genoeg staan en een voldoende open mentaliteit hebben om de linguïstische interactie veeleer boeiend dan bedreigend te vinden. We leven echter nog in een tijdperk waarin we dat in Vlaanderen als bedreigend en in Wallonië als beperkend ervaren.

Ik had graag wat meer gezien. Ik had graag gezien dat men op buitenlandse festivals meer zou kunnen samenwerken. Het akkoord voorziet in die mogelijkheden. Er kan over worden gepraat en er kunnen afspraken worden gemaakt. Dit moet echter nog met een grotere kracht en een grotere dynamiek gebeuren.

Ik veronderstel dat we de inhoudelijke discussie nog zullen voeren als het ontwerp van decreet hier voorligt. Ik zal dan nog een aantal voorstellen doen en eventueel amendementen indienen. We zouden ons kunnen afvragen of het glas nu halfvol of halfleeg is. Vroeger was er enkel een leeg glas. Ik kan dus enkel stellen dat het glas nu halfvol is. We hebben een stap vooruit gezet. Zoals bekend, bevordert mijn partij graag de samenwerking.

Aangezien ik slechts de ondervoorzitter van deze commissie ben, zal ik mijn volgende voorstel aan de commissievoorzitter voorleggen. In het licht van dit akkoord stel ik voor dat

we een gemeenschappelijke vergadering houden met onze collega's van de Franse Gemeenschap en met de twee bevoegde ministers van de gemeenschappen. Die vergadering zou ons, wars van elk territorialiteitsbeginsel, in staat stellen eens over het cultureel samenwerkingsakkoord en over de samenwerking op het terrein te spreken. Gezien de symboliek moeten we die vergadering misschien in het buitenland organiseren. Mij maakt dat niet uit.

Ik zou het in elk geval fantastisch vinden mijn collega's van de Franse Gemeenschap te ontmoeten. Ik ken die mensen absoluut niet. In het licht van een studiedag over de Eurometropool in mijn regio heb ik Franstaligen uit Wallonië en uit Frankrijk moeten uitleggen hoe het Vlaams cultuurbeleid in elkaar zit. Ik heb met nog meer interesse naar de uiteenzetting van mijn Waalse collega geluisterd. Ik wist totaal niet meer hoe het cultuurbeleid van de Franse Gemeenschap in elkaar zit. Dat is eigenlijk jammer. In feite ken ik het cultuurbeleid in Frankrijk of in Nederland beter dan in Wallonië.

Ik heb alle respect voor het territorialiteitsbeginsel. Tegelijkertijd mogen we onszelf niet in ons territorium opsluiten. We moeten openheid aan de dag leggen. De vraag is dus of we met deze commissie, bij monde van de voorzitter, een uitnodiging tot de Franse Gemeenschap kunnen richten om gezamenlijk over dit thema een gesprek te voeren.

We zouden hetzelfde kunnen doen ten aanzien van een aantal grensoverschrijdend werkende kunstenaars. Dit zou ons in staat stellen om, vertrekkend vanuit de praktijk van hun werk, kennis te maken met de zin van het akkoord en om niet louter in een politieke discussie te vervallen.

De voorzitter: Ik merk dat de heer De Gucht alsnog is aangekomen. Aangezien ik de laatste in het rijtje was en wat langer heb gesproken, zal ik hem onmiddellijk het woord geven.

De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Voorzitter, allereerst verbaast het me dat u lang hebt gesproken. Dat gebeurt bijna nooit. Daarnaast wil ik me verontschuldigen dat ik wat later ben. Ik moest aan de overkant van de straat zijn. Ik heb dus het voorgaande niet kunnen volgen. Als er herhalingen komen, mijn excuses daarvoor.

Minister, u hebt een cultureel samenwerkingsakkoord afgesloten met de Franse Gemeenschap. De vraag is nu hoe u dat concreet gaat invullen. Er is in het akkoord nergens sprake van bepaalde financiële middelen. Ik heb dat ook al aangehaald in de plenaire zitting. Welk bedrag zult u hiervoor vrijmaken in 2013? U hebt daar in de plenaire zitting een nogal flou antwoord op gegeven. De vraag is nu: hoe gaat u dat concreet in 2013 invullen? Waar zullen deze middelen vandaan komen? Komen die vanuit het bestaande budget voor cultuur of zal de Vlaamse Regering hier extra middelen voor vrijmaken?

Volgens artikel 3 van het samenwerkingsakkoord zal er een samenwerkingsplatform worden opgericht om uitvoering te geven aan het akkoord. Net zoals de Franse Gemeenschap, zal de Vlaamse Gemeenschap vier afgevaardigden hiervoor aanstellen. Hoe zult u dat samenstellen? Zullen dit voornamelijk afgevaardigden uit de administratie zijn of zullen dat vertegenwoordigers uit de kunst- of academische wereld zijn, of beide?

Er staat weliswaar onder paragraaf 2 van artikel 3 dat in functie van de agenda er steeds een beroep kan worden gedaan op derden, maar zou het geen uitgelezen opportuniteit zijn om een aantal experts ter zake op te nemen in het vaste platform? Staat er een vergoeding tegenover dit mandaat? Wanneer kan een eerste vergadering ten vroegste plaatsvinden, of wanneer hebt u dat gepland?

Er wordt in het akkoord met geen woord over Brussel gerept. Wel haalt u in een perscommuniqué aan dat het akkoord samenwerking moet bevorderen op het vlak van de aanwezigheid op bijvoorbeeld het filmfestival van Cannes of op het festival van Avignon. Toch kan niet worden ontkend dat beide gemeenschappen zich letterlijk en figuurlijk

ontmoeten in Brussel. Vormt structurele samenwerking op Brussels grondgebied een onderwerp van dit akkoord?

Misschien is het ook interessant te weten op welke manier zowel u als uw collega van de Franse Gemeenschap staat ten opzichte van de federale instellingen, zoals BOZAR of De Munt. Kan er eventueel een verregaande samenwerking worden bevorderd vanuit beide gemeenschappen, om tot een nog mooier aanbod te komen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik wil eerst en vooral nog eens duidelijk stellen dat dit akkoord een kaderakkoord is. Ik geef dat toe. Het bevat de grote lijnen, geen details. Dat is ook niet zo uitzonderlijk voor een cultureel samenwerkingsakkoord. De andere culturele samenwerkingsakkoorden die we hebben afgesloten, zijn ook altijd raamakkoorden die nadien moeten worden uitgewerkt. Zo uitzonderlijk of flou of algemeen is dat niet. Het is gewoon een cultureel samenwerkingsakkoord zoals dat ook met andere landen bestaat.

Er staat in dat we gemeenschappelijke standpunten willen formuleren ten aanzien van derden, zoals de federale staat, de Duitstalige Gemeenschap en internationale organisaties. We willen stages en uitwisselingen in de cultuursector stimuleren, de deelname aan elkaars culturaanbod verhogen en de administratieve uitwisseling versterken. Er wordt inderdaad ook gezegd dat er een 'platform voor duurzame samenwerking tussen de overheden' wordt opgericht. De opdracht daarvan is concreet algemene uitvoering te geven aan dit akkoord. Dit platform zal voorstellen formuleren over specifieke samenwerkingsverbanden.

Het is de bedoeling om snel een aantal zaken op te starten. Er zijn al een aantal contacten geweest. De komende weken loopt het overleg verder om dat te verfijnen. Uiteraard moeten wij eerst naar het parlement om die tekst formeel goedgekeurd te krijgen. De procedure is opgestart. De teksten worden opgemaakt en zullen aan het parlement worden overgemaakt. Dan hopen wij uiteraard dat jullie daarmee kunnen instemmen.

Hoe zit het nu met de samenstelling van het platform? Dat bestaat uit vier afgevaardigden van elke gemeenschap, vier uit Vlaanderen en vier uit de Franse Gemeenschap, waarvan er minstens één persoon zal optreden als permanente verbindingssambtenaar die instaat voor de dagelijkse opvolging van het akkoord. Dat wil zeggen dat die het vaste aanspreekpunt is. Je kunt je niet voorstellen hoe belangrijk dat is. De heer Caron heeft al aangegeven dat we niet zoveel weten van elkaar. Als je meer informatie-uitwisseling wilt hebben, is het ook goed dat je terecht kunt bij een aanspreekpunt voor alle vragen en informatie. Dat is die permanente verbindingssambtenaar. Dat is het officiële aanspreekpunt voor de dagelijkse uitvoering.

Daarbovenop moet er per gemeenschap minstens één ambtenaar worden aangeduid. De andere afgevaardigden kunnen, maar hoeven geen ambtenaren te zijn. Dat ligt nog open. Er wordt nu aan gewerkt om dat op te richten. Er zijn heel wat mensen die heel relevante expertise en ervaring hebben, ook in de culturele en de academische wereld, die we daarin zouden kunnen opnemen. Dat zal zo spoedig mogelijk gebeuren.

Over de middelen zijn er ook heel wat vragen gesteld. Uiteraard zal in de nodige budgettaire ruimte moeten worden voorzien. In 2013 hebben we geen aparte begroting. Die was trouwens al in de Vlaamse Regering gepasseerd voor dit akkoord een feit was, en het is overigens nog niet officieel bekrachtigd in het parlement. Als de procedure is afgerond, zullen we moeten zien hoe we dat zullen doen. Als er vragen komen, zullen we dat voorlopig financieren vanuit de middelen die we hebben. Bijvoorbeeld in het Kunstendecreet hebben we meer extra projectmiddelen. Dat kan ook van daaruit mee worden ondersteund. Dat is eigenlijk de bedoeling.

Mijnheer Van Hauthem, u verwijst naar de 700.000 euro waarin is voorzien. Ik heb begrepen dat dat meer iets is vanuit Onderwijs en dat dat niet expliciet geoormerkt is voor dit cultureel samenwerkingsakkoord. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Ik zal straks met veel aandacht naar uw repliek luisteren, mijnheer Van Hauthem.

Wat betreft de communicatiecampagne, zullen we te gepasten tijde de nodige toelichting geven bij de uitvoering van dit samenwerkingsakkoord, maar zoals gezegd willen we dit graag eerst door het parlement bekrachtigd zien. Het gaat over steunpunten, koepelorganisaties en natuurlijk ook de sectorale netwerken.

En dan dé hamvraag, het belangrijke punt: het territorialiteitsbeginsel. Wat die bezorgdheden betreft, respecteren wij absoluut het territorialiteitsbeginsel. Ik kan u geruststellen, voor zover dat mogelijk is, mijnheer Van Hauthem, dat zowel dat beginsel als de taalwetgeving aan Vlaamse zijde als effectieve premisse is meegenomen in de onderhandelingen over dit akkoord. Het staat ook heel uitdrukkelijk in de aanhef van het akkoord. Daar wordt uitgebreid en gedetailleerd verwezen naar de Grondwet en naar de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen. Dat beginsel staat daar ook expliciet in. Er staat: “Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (...)”. Er wordt ook heel expliciet verwezen naar de artikelen 4, 6bis en 92bis, paragraaf 1. Ik denk dat we daarmee een heel concrete verwijzing hebben.

In de aanhef staat ook: “Overwegende dat dit samenwerkingsakkoord en de toepassing ervan geen afbreuk mogen doen aan de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gemeenschappen zoals vastgelegd in de toepasselijke wetgeving en gepreciseerd door de relevante rechtspraak.” We gaan dus zo ver dat we zeggen dat daar niet aan kan worden geraakt. Er werd in de formulering van de tekst zelf ook rekening gehouden met de principes die u aanhaalt. U leest dat onder meer in artikel 2, paragraaf 7. We hebben dat laten nalezen door juridische experts, die ons hebben gezegd dat dit op die manier voldoende is verankerd en uitdrukkelijk voorzien in het akkoord.

Brussel is uiteraard zeer belangrijk omdat de beide gemeenschappen elkaar daar dagelijks ontmoeten. Het is niet de bedoeling om alleen op Brussel te focussen. Brussel is belangrijk, maar het gaat ruimer dan Brussel. Het gaat over heel Vlaanderen en de hele Franse Gemeenschap.

De heer Arckens vroeg of dat comité maar twee keer per jaar samenkomt. Dat is een minimum maar dat kan uiteraard meer samenkomen. Het is ook de bedoeling dat die permanente verbindingsofficier meer wordt aangesproken.

Sommige collega's zeggen dat het te weinig concreet is en vragen wat er allemaal zal gebeuren. Wij hebben het kader gemaakt, maar de samenwerking zelf zal vanuit de sector moeten komen. Het is niet zo dat we de sector van bovenaf gaan dwingen of verplichten om samen te werken. We hebben het kader en we zullen instrumenten geven, maar de sector zal met concrete voorstellen moeten komen, die wij dan kunnen goedkeuren. We gaan niet van bovenaf zeggen wat we samen gaan doen. We gaan gezamenlijk standpunten innemen, bijvoorbeeld over de Auteurswet. Dat kan een voorbeeld zijn van een gezamenlijk standpunt. Maar de concrete initiatieven op het veld op het vlak van cultuur zullen van onderuit moeten groeien.

Hoe moet het nu verder? We moeten met de tekst naar het parlement en we hopen dat u die grondig zult bestuderen zodat we er grondig over kunnen discussiëren. We hopen dat die dan ook zal worden aanvaard en bekrachtigd. Zo is er een nog breder politiek draagvlak.

Er is ook verwezen naar uitspraken en reacties van parlementsleden aan de zijde van de Franse Gemeenschap. Er is een zeer goede verstandhouding, zowel met minister-president Rudy Demotte als met minister van Cultuur Fadila Laanan. Er zijn goede gesprekken geweest. Er is gesproken over de bezorgdheid van het territorialiteitsbeginsel en er is een goede basis om op samen te werken. Dat is het belangrijkste. Als men aan de andere kant van de taalgrens zegt dat het een schande is dat we het territorialiteitsbeginsel hebben aanvaard, en als men hier zegt dat het een schande is dat we het territorialiteitsbeginsel hebben verlaten, dan denk ik dat we een goed akkoord hebben onderhandeld. Daarin is uitdrukkelijk verwezen

naar de principes die dat overeind houden. We hebben voldoende garanties dat dat zo is. Ik kan me voorstellen dat daar nog reactie op komt. Als de tekst hier ter bekrachtiging wordt voorgelegd, kunnen we daarover nog verder van gedachten wisselen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, ik had in mijn vraag om uitleg uitgedrukt te hopen dat u niet zou verwijzen naar het feit dat er in de Grondwet een aantal bevoegdheidsdomeinen zijn afgebakend. U hebt dat dus toch gedaan. U hebt gezegd dat er inzake het territorialiteitsprincipe niets aan de hand is.

Minister, het gaat er niet over dat we ons moeten opsluiten, ook niet cultureel. Het enige dat Vlaanderen vroeg was: respecteer het territorialiteitsprincipe. Nu moet u niet zeggen dat men langs beide kanten van de taalgrens boos is, en dat het dus wel goed zal zijn. Dat was uw besluit.

Mijn stelling is dat u geen garantie heeft dat de Franse Gemeenschap dat principe gaat toepassen. Dat principe sloeg en slaat niet alleen op het domein Cultuur. Het slaat ook op Sport, Jeugd en Onderwijs. Op het moment dat u dat ondertekent, keurt het parlement van de Franse Gemeenschap een begroting goed waarin middelen zijn gepland voor het promoten van het Franstalig onderwijs in Voeren. Dat is een vaststelling. U kunt dat wel of niet jammer vinden. U knikt neen, u vindt het dus niet jammer. Maar het is wel de realiteit.

U kunt 25 keer zeggen: dit is de Grondwet. Er wordt zowaar verwezen naar artikel 1 van de Grondwet. Kijk eens aan. België is een federale staat bestaande uit gemeenschappen en gewesten. Dat moet dan een soort garantie zijn. Het is niet omdat iets in de Grondwet en de Bijzondere Wet staat, dat het ook in de praktijk wordt toegepast. Daar gaat het over. Het heeft niets te maken met zich opsluiten, voorzitter. Je komt het best overeen met je burens – in uw wereldbeeld kan dat wat contradictorisch lijken – als er heel duidelijke grenzen zijn. Als je buurman zijn tuinhuis op jouw grond zet, dan ga je die niet graag zien. Als hij zijn tuinhuis bij zich houdt, zul je hem waarschijnlijk vlugger uitnodigen voor een aperitief. Zo is dat. Grenzen kunnen soms duidelijkheid creëren en daardoor wederzijds respect afdwingen.

Los van de inhoud – het is nog een ander paar mouwen hoe dat wordt ingevuld – hebt u me niet gerustgesteld over het feit dat de Franse Gemeenschap het territorialiteitsprincipe zal respecteren, ten bewijze waarvan ze een begroting hebben goedgekeurd die dat flagrant overtreedt.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, wat is de financiële ambitie? Welk bedrag wordt er vooropgesteld? U zei dat er nog geen begroting was, maar er moet toch aan beide kanten gesproken zijn over een marge. Nu is er helemaal geen duidelijkheid, ook niet over de procedure. U zei dat dat eventueel via de projectsubsidies kan. Is dat dan de procedure? Hoe zal men dat aanvragen? Wordt er een apart fonds opgericht? Dat blijft allemaal wat vaag.

In verband met Brussel blijf ik wat op mijn honger zitten, maar het zou kunnen dat ik uw antwoord niet heb gehoord.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Het heeft te maken met de basisvraagstelling inzake territorialiteit. Als er ergens een laboratorium zou kunnen zijn van samenwerking tussen Franse en Nederlandstalige cultuur, dan is dat Brussel. Het zou perfect zijn om dat erbij te betrekken. Maar ik heb het antwoord ook niet goed begrepen of het is me ontgaan.

Ons verhaal is een en-enverhaal. Minister, in uw antwoord had u het over dit beginsel in de culturele materie. Laten we duidelijk zijn, wij zijn blij met dit historisch akkoord, maar het is een en-enverhaal.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Minister, u hebt gezegd dat u een kaderakkoord hebt gemaakt en dat het nu aan de mensen in het veld is om dat in te vullen. Het is juist, u hebt een akkoord gemaakt, maar u hebt er bijzonder lang over gedaan. Ik zeg niet dat dat alleen aan u ligt. Het ligt ook aan uw voorgangers. Het kaderakkoord gaat niet echt ver, het is gewoon een samenwerking. Inzake het territorialiteitsbeginsel zegt het niets over Brussel omdat ze schrik hebben omdat het op dat punt misschien weer zou afspringen. Dat is compleet absurd, want dat is net waar de twee gemeenschappen samenkomen.

Het was wel interessant geweest om daarover door te praten met uw collega om na te gaan hoe u daar verder op zou kunnen doorwerken, en hoe de twee culturele gemeenschappen er rijker van zouden kunnen worden. Het zou toch interessant zijn om daar in de toekomst verder gesprekken over te voeren, niet zoals de heer Van Hauthem bedoelt, maar veeleer vanuit de vraag hoe we er kunnen voor zorgen dat we op het culturele vlak in dit land, dat maar een stipje is op de werelddol, vooruitgaan. We moeten niet constant bezig zijn met grenzen en muren te bouwen, zoals de heer Van Hauthem geregeld aanhaalt.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Als de heer Van Hauthem uitvoerig en indringend betoogt, dan is dat niet omdat hij een slecht karakter heeft. Daarvoor ken ik hem te lang. Hij doet dat uit oprechte bezorgdheid, minister, daar mag u zeker van zijn. Zijn argumenten zijn overtuigend voor de stelling dat de Franse Gemeenschap op dit ogenblik eigenlijk al in overtreding is terwijl dit akkoord moet worden ondertekend. Mijnheer Segers van de N-VA, daarom begrijp ik niet dat uw partijvoorzitter zich op de borst klopt en zegt dat uw partij heeft gezorgd voor dat territorialiteitsprincipe. In de tekst is dat onvoldoende duidelijk. Er zijn enkele stukken die daar min of meer op wijzen. De heer Van Hauthem is een communautair spitstechnoloog. Hij zal dat natuurlijk blijven volgen, net als ik. Ik hoop dat u van uw kant daar in de toekomst verder werk van zult maken.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik hoor de vragen over de toepassing van dat akkoord hier in Brussel en het feit dat Brussel niet apart wordt vermeld in het akkoord. Eerlijk gezegd begrijp ik dat niet zo heel goed. In Brussel hebben de culturele actoren – gelukkig – niet gewacht op de twee regeringen om de handen in elkaar te slaan. Ze hebben jaren geleden al samen een cultuurplan uitgetekend. We hebben dat in deze commissie samen bestudeerd en besproken. De minister heeft haar steun uitgesproken voor dat cultuurplan. Voor de rest is het natuurlijk zo dat net in Brussel de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap de bevoegdheid hebben om een beleid te kunnen ontwikkelen. Het spreekt dus vanzelf dat dit akkoord ook in Brussel positieve gevolgen zal hebben. Het is dus absoluut niet noodzakelijk om Brussel expliciet te vermelden, in welke hoedanigheid dan ook, om dat akkoord volheid van gevolgen te geven in onze hoofdstad. Wat de minister zegt, is heel terecht: dit akkoord geldt voor een veel ruimer gebied dan alleen maar Brussel. Gelukkig maar. Dat Brussel daar niet apart in wordt vermeld, is voor mij geen enkel probleem. Echt niet.

De heer Bart Caron: Ik wil alleen nog even meegeven, ter informatie, dat onze Brusselse collega's soms toch wel wat kribbig hebben gereageerd op het feit dat ze op geen enkele manier waren betrokken in deze discussie. Dat ligt toch wat gevoelig. Dat ze niet werden betrokken, is ook logisch. Ik begrijp dat ook wel. Institutioneel is dit gemeenschapsmaterie, dus Brussel moet ook niet eens worden vermeld. Op cultureel vlak is Brussel echter geen onbenullige stad. Het feit dat net hier die twee gemeenschappen elkaar ontmoeten, verhoogt die gevoeligheid. Dat ze daar niet bij werden betrokken, kleurt enigszins hun perceptie ter zake. Ik stel dat maar vast.

We zullen nog ruim de tijd hebben om daarover te discussiëren.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer De Gucht, u stelt dat ik een kaderakkoord heb gesloten en dat de sector de rest maar zelf moet invullen. Ik denk dat u toch niet goed hebt geluisterd. Ik heb niet gezegd dat de sector dat zelf moet invullen. Ik heb gezegd dat wij verder verfijnen, dat we dat concreter zullen maken, maar dat de heel concrete voorstellen op het terrein uit de sector moeten komen. Het zijn de beide dingen die gebeuren. We zijn nu verder aan het overleggen om dat te verfijnen en een aantal afspraken te maken.

Mevrouw Idrissi, ik kom dan tot uw bijkomende vraag over de procedure. Als we een heel aparte procedure willen maken met een specifieke ondersteuning op basis van dit akkoord, dan moeten we daar ook een reglement voor maken, of moeten we dat zelfs decretaal verankeren. Daarom is het de bedoeling dat we dit nu in eerste instantie vanuit het Kunstendecreet doen. We zullen dat volgen, projectmatig, tot er een alternatief is. We bekijken dat nu ook verder, samen met de Franse Gemeenschap.

Op de vraag naar de financiële ambitie kan ik ook nog niet antwoorden. Dat moeten we samen met de Franse Gemeenschap bekijken.

De heer Delva heeft perfect geantwoord op de vraag over Brussel. Dit akkoord is ook in Brussel van toepassing. Die samenwerking kan ook daar gestalte krijgen. Brussel staat niet expliciet vermeld omdat dit een akkoord tussen twee gemeenschappen is, die samenwerken en die ook gezamenlijk naar derden kunnen gaan. Het lijkt me duidelijk dat het niet nodig is dat er heel expliciet specifiek over Brussel wordt uitgeweid. Dat was ook niet de bedoeling. We hebben niet echt een specifieke uitzondering willen maken. Wel bestaan er, in uitvoering van de gesprekken die we nu hebben, een aantal goede voorbeelden in Brussel van hoe het moet. Toen we dat akkoord hebben gesloten, hebben we er vanaf het begin op gewezen dat een en ander al in de praktijk gebeurt. Het is niet omdat Brussel niet uitvoerig in het akkoord staat, dat het wordt genegeerd of geen meerwaarde heeft, integendeel. We gaan er gewoon van uit dat dit op die manier gestalte kan krijgen, wat in de praktijk bewezen is.

Mijnheer De Gucht, u vroeg ook nog wat er gebeurt met die instellingen, zoals de federale instelling BOZAR. BOZAR is niet echt een federale instelling. Het is een bicommunautaire instelling. Eigenlijk is het de beide, maar het is ook geen zuiver federale instelling. Daar gebeurt dat eigenlijk al in de praktijk: er is het federale, maar ook een specifieke inbreng van de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap. Daar gebeuren eigenlijk al heel mooie samenwerkingen. Op dat vlak loopt dat daar dus wel goed. Dat is een voorbeeld van hoe het kan. Dat kan alleen maar worden versterkt.

De voorzitter: Ik stel voor het debat af te ronden. We zullen nog ruim de gelegenheid hebben om het daar verder over te hebben, in de commissie Buitenlands Beleid. Ik stel wel voor dat de secretaris mee in de gaten houdt dat de leden van deze commissie uiteraard mee worden uitgenodigd als het daar op de agenda komt. Het zal nog wel een tijdje duren voor we een decretaale basis krijgen.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, wanneer zou dit aan het parlement worden voorgelegd?

Minister Joke Schauvliege: We zijn ermee bezig. Ik hoop dat ik snel de teksten heb en dat snel kan doen.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Voor zover ik weet, is er een federaal minister die bevoegd is voor BOZAR, hoewel het kan dat dit gemengd is.

Los daarvan, minister, klopt het wat u zegt. In die instellingen, maar in het algemeen ook in instellingen in Brussel die behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, ten opzichte van instellingen die behoren tot de Franse Gemeenschap, zijn er al verregaande vormen van samenwerking. De heer Delva zegt dat het op zich niet verkeerd is dat Brussel niet expliciet wordt vermeld. Neen, maar Brussel is een stad waar die twee gemeenschappen en de instellingen onderling verregaande samenwerkingsvormen hebben. Het ware goed geweest dat extra te benadrukken bij het sluiten van dat cultureel akkoord. U hebt dat niet gedaan, om

de eenvoudige reden dat daarover politiek nog altijd een twistpunt bestaat, dat niet opgelost raakt. Volgens mij heeft de politiek daar gewoon gefaald.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jean-Jacques De Gucht tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de aangekondigde verkoop van het Osterriethhuis te Antwerpen door Belfius - 498 (2012-2013)

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Voorzitter, minister, geachte leden, deze vraag ligt in het verlengde van onze besprekingen in de plenaire vergadering over de Belfiuscollectie. Belfius heeft namelijk meegedeeld dat het naast die kunstwerken ook erfgoedgebouwen wil verkopen. Onder meer het Osterriethhuis staat expliciet op de verkooplijst. Op de eigen website schrijft Belfius zelf dat het Osterriethhuis een van de mooiste patriciërshuizen van Antwerpen is: “Het Osterriethhuis geldt als een schoolvoorbeeld van de rococostijl in de Lage Landen. Al was er bijna helemaal geen sprake meer van geweest. Gelukkig kwam het gebouw in goede handen terecht en heeft Dexia Bank België, dat vandaag eigenaar is, er een indrukwekkende kunstcollectie in ondergebracht.”

Het Osterriethhuis ligt elke Antwerpenaar na aan het hart. De unieke historische waarde van dit gebouw zou bewaard moeten blijven. Minister, kunt u bevestigen dat zowel het Osterriethhuis zelf als de wandtapijten, de meubelen enzovoort geklasseerd zijn? Wat houdt dat in bij een eventuele verkoop ervan? Bent u bereid om samen met onder meer de provincie en privépartners te onderzoeken in welke mate dit historisch onroerend erfgoed ter beschikking komt te staan van het publiek? Kunt u dit toelichten? Hebt u weet van nog ander onroerend erfgoed dat in handen is van Belfius en op die verkooplijst staat? Het zou toch wel een verlies zijn, mocht dit te koop komen te staan. Hebt u over de aangekondigde verkoop van het Osterriethhuis al contact gehad met Belfius en hebt u een indicatie wat de vraagprijs betreft?

Bij de vraag tijdens de plenaire vergadering hebt u gezegd dat u zo snel mogelijk contact zou nemen, en u hebt toen ook het Osterriethhuis aangehaald. Binnen welke tijdspanne hoopt u van Belfius een antwoord te krijgen?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Die discussie hebben we inderdaad al aangesneden met onze vragen in de plenaire vergadering. Ik wil in dit verband nog één bemerking maken, collega De Gucht. Belfius wil blijkbaar van dat prachtige Osterriethhuis af, maar laten we niet vergeten dat de status van een geklasseerd gebouw ook zal moeten worden gerespecteerd door om het even welke nieuwe eigenaar. Dat doet uiteindelijk niks af van deze zaak. Dit wil ik toch even meegeven.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega De Gucht, het Osterriethhuis is een beschermd monument, wat uiteraard decretale verplichtingen met zich meebrengt: verplichtingen naar onderhoud, aanpassingen en verbouwingen. U weet dat de bescherming van onroerend erfgoed de bevoegdheid is van mijn collega Geert Bourgeois. Ik heb dan ook informatie gevraagd aan mijn collega, en hij liet me weten dat de bescherming van het Osterriethhuis dateert van 1939. De wandtapijten en de meubels, noch de kunstwerken zijn beschermd op basis van de monumentenwetgeving. De collectie is opgebouwd door de huidige eigenaar, Belfius, en ook de rechtsvoorganger, de bank, verzamelde cultuurgoederen om het gebouw

aan te kleden en als museum in te richten. Dat gebeurde nadat het gebouw al werd beschermd.

Zoals ik tijdens het debat in de plenaire vergadering al heb gezegd, is er al contact geweest. Dat contact had al plaatsgevonden vóór de vraag in de plenaire vergadering, en er is al een vergadering geweest. Nu zijn ze een lijst aan het opmaken met alle kunstwerken die ze hebben, en die lijst zullen ze ons eind januari bezorgen. Ondertussen is ook afgesproken om niets te verkopen. Ik zal op basis van dat overleg ook verder kijken met onze musea, overheden en de Topstukkenraad om na te gaan wat we verder gaan ondernemen.

Tijdens het onderhoud dat ik had met de voorzitter van het directiecomité, heeft hij aangegeven dat er diverse onroerende goederen zijn die men zou verkopen. Maar ook daarover zal in eerste instantie de bank duidelijkheid moeten scheppen. Ik heb wel weet van de mogelijke verkoop van het Osterriethhuis, en zijn mogelijke tegenhanger in Luik, die men ook zou verkopen. Maar dit is voor ons minder relevant.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Wat is uw bedoeling op het moment dat het huis inderdaad verkocht zal worden? Is het de bedoeling daar samen te zitten met privépartners of de stad Antwerpen om te kijken wat de mogelijkheden zijn, ook wat betreft de inboedel? Als ik alles goed begrepen heb, liggen de stukken uit het Osterriethhuis deels in het verlengde van de stijl van het gebouw. *(Opmerkingen van de heer Bart Caron)*

Volgens de heer Caron klopt dat niet, maar enfin. Is het mogelijk om verdere stappen te ondernemen om het publiek daarmee te laten kennismaken? Zijn er contacten geweest met de stad Antwerpen of wacht u af tot er een plaatje ‘Te koop’ op de gevel hangt?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Er zijn diverse contacten en die zullen ook verder lopen. Als we duidelijkheid hebben of men die stukken die aanwezig zijn in het Osterriethhuis wil verkopen, dan zullen we met de musea en uiteraard ook met andere overheden, zoals de stad Antwerpen, contacten hebben. Maar op dit moment is dat ons nog niet duidelijk.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Ik had het ook specifiek over het gebouw. Heeft Cultuur contacten met de stad Antwerpen om het Osterriethhuis aan te kopen en in de toekomst eventueel voor publieke doeleinden te gebruiken, zowel voor culturele als voor andere evenementen? Zijn er contacten met stad Antwerpen om dat erfgoed binnen publieke handen te houden of wacht u daarmee?

Minister Joke Schauvliege: Er zijn over het huis zelf op dit moment geen contacten met de stad Antwerpen.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Plant u die contacten?

Minister Joke Schauvliege: Ik kan dat altijd plannen, als er een vraag is. Maar aangezien ik niet bevoegd ben voor Onroerend Erfgoed, heb ik daar nog geen stappen voor gezet.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Minister, misschien is het dan toch niet oninteressant om met uw collega's samen te komen om verdere stappen te ondernemen en om na te gaan wat er met het Osterriethhuis zou gebeuren. Als de Vlaamse Regering op het vlak van cultuur en erfgoed blijft uitgaan van het standpunt dat ze wel zal zien wat er uit de bus komt, dan blijven we altijd achter de feiten aanlopen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■